

Exterieur, productie en langleeftbaarheid combineren. Bij de familie Wikkerink in Canada resulteerde die opzet tot nu toe in veertien honderdtonners. De combinatie van uitgekiende fokkerij en gespecialiseerd management werpt er stilaan zijn vruchten af.

Bos in, bos uit. De regio rond het stadje Cobble Hill op het Canadese Vancouver Island is bezaaid met duizenden dennenbomen. Niet voor niets krijgt dit deel van de provincie British Columbia dankzij de florierende houtontginning vaak de naam houtprovincie opgespeld. Omgeven door glooiende weilanden ligt op een zeldzame open plek het erf van het bedrijf Willswikk Holstein in de schaduw van torenhoge dennenbossen. Halverwege de middag gonst het op dit melkveebedrijf van de activiteiten. De melkmachine draait op volle toeren en de laatste groep melkkoeien staat paraat om de 14-standsvisgraatmelkput in te gaan. 'Ons melkschema hebben we enkele jaren geleden totaal anders ingedeeld', verontschuldigt William Wikkerink zich voor de drukte. Samen met zijn zus Cindy en broer Jason heeft William de dagelijkse leiding in handen op het bedrijf van zijn ouders Bill en Gert Wikkerink. Om half vier in de morgen, voor dag en dauw, is de eerste melkbeurt. De avondactiviteiten vangen al om half drie in de namiddag aan. Tegen half zes zijn de werkzaamheden rond. 'Door het melkschema aan te passen, houden we de avonden zo veel mogelijk vrij. Zo kunnen we er tenminste ook een echt sociaal leven op nahouden.'

Veertien keer honderd ton

De vaalgroene ligboxenstal op Willswikk sluit bijna naadloos aan bij de groene en bladrijke omgeving. Hoewel de stal oud aan doet, doemen ruime ligboxen op in de houten, maar vrij donkere stalcon-

structie. De stal is ruim twintig jaar oud en bood oorspronkelijk onderdak aan zeventig melkkoeien en het bijhorend jongvee. Door een renovatie van de stal, om meer ruimte en comfort te creëren, ontstond plaats voor 120 melkkoeien. De huidige stalindeling wijst op vier verschillende groepen. Naast de traditionele hoogproductieve en laagproductieve groep kozen de bedrijfsleiders ook voor een traagmelkende groep. 'Door die koeien te groeperen, proberen we melktijd te besparen.'

De showkoeien vormen de laatste groep apart gehuisveste koeien. Naast een vijftiental stuks exterieurvee huisvest de box nog een koe van een totaal ander kaliber. 'Dat is nu Jiggles', wijst William Wikkerink naar de productieve Tabdochter Willswikk Tab Jiggles. In 11 lactaties komt haar melkteller op 128.000 kg melk met 3,5 % vet en 3,2 % eiwit, cijfers waarmee ze tot absolute favoriet van het bedrijf promoveerde.

In Jiggles' voetsporen trad dochter Willswikk Astre Jackie. De acht melklijsten van de Astretelg prijken op een totaal

William Wikkerink: 'Door het melkschema aan te passen, kunnen we er tenminste ook een sociaal leven op nahouden'

van 110.000 kg melk met 3,7 % vet en 3,3 % eiwit. Maar daar bleef het tot nu toe niet bij. De teller van honderdtonners wijst bij de Wikkerinks veertien stuks aan. Stardom, Starbuck en Mattador: het vormt slechts een greep uit de afstam-

Hooi veel gebruikt bij droge koeien en drachtige pinken

mingen van deze koeien. Niettemin ziet Wikkerink een zeker verband tussen deze veertien: 'Ze hadden stuk voor stuk brede voorhanden en ontzettend veel inhoud. Die koeien konden ontzettend veel vreten.'

Grondlegger Starbuck

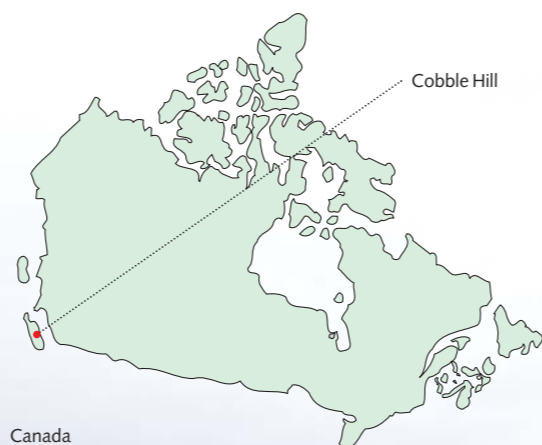
Levensduur en duurzaamheid zijn ondanks het grote aantal honderdtonners ondergeschikt in het fokdoel. 'We focussen op type en selecteren op duurzame benen en klauwen en correcte uiers. Productie is ondergeschikt bij de stierkeuze. Meestal werken we al met koeien met genoeg melk.'

De betekenisvolle grondlegger voor de veestapel was Starbuck, later opgevolgd door Lindy. De huidige populatie is aan-

William Wikkerink: 'Honder dtonners, daar fokken we op'

Duurzaam produceren

gevuld met genen van onder meer Gibson, Cousteau, Integrity en Outside. Voor het komende jaar is de fokkerijkoers uitgestippeld met Allen, Regancrest Dundee en Astronomical (Integrity x Encore), aangevuld met de roodfactorstieren Kite, September Storm en Talent. Een goed bedeneerde keuze, bewijst Wikkerink. 'Een aantal roodfactorstiertjes vertrok al naar de KI. Stilaan gaan we toch wat meer richting roodbont- en roodfactor koeien. Op die manier krijgen we meer toegevoegde waarde in de fokkerij. Het is het extra geld van de fokkerij wel waard.'

Traditioneel gras en maïs

Net als de melkveestal is ook de jongveestal bij de familie Wikkerink opgetrokken uit hout. Het bouwwerk imponeert met de hoge en zorgvuldig uitgewerkte vakwerkconstructie. 'Lucht en licht voor het jongvee en een ruime opslag voor het hooi', omschrijft Wikkerink de opzet van deze stal. Net zoals de ligboxen bij de melkkoeien zijn ook de ligboxen van het jongvee van een dik pak zaagsel voorzien. 'Zaagsel is hier relatief goedkoop

omdat hout de belangrijkste teelt is.' Tegenover dat voordeel staat ook een fors nadeel. 'De beperkt beschikbare arealen en de talrijke mogelijkheden van andere teelten maken grond in deze regio relatief duur.'

Voor in de jongveestal prijkt een reusachtige hoeveelheid geurend hooi, een ruwvoersoort waarvan de Canadese veehouders veelvuldig gebruikmaken. 'Maïs komt er niet in voor de drachtige pinken', oordeelt Wikkerink. 'Anders worden ze al snel te vet. Wij geven ze liever de helft graskuil en de helft hooi. Zo zijn ze veel beter op conditie te voeren.'

De grond die destijds het hout voor de jongveestal leverde, doet nu dienst als weide voor het jongvee. Weiden is door de droge zomers niet zo eenvoudig in deze regio. Anderzijds biedt het stabiele warme weer zekerheden voor een ideale hooiwinning. 'De zomers zijn vaak te warm om voldoende grasgroei te garanderen. Vanaf juli moeten we meestal graskuil bijvoeren.'

Vier vijfde van de 60 hectare gaat aan

grasteelt op, terwijl de rest van het oppervlak de jaarlijkse maïsvoorraad levert. Gras vormt met ruim zestig procent de voornaamste poot voor het melkveerantsoen, terwijl maïskuil een aandeel van veertig procent voor zijn rekening neemt. Gecombineerd met een beperkte hoeveelheid energiebrok komt het gemengde voer bij elk van de vier groepen terecht. 'Enkel de hoogproductieve en versgekalfde koeien krijgen extra krachtvoer via de automaat', maakt Wikkerink een kleine kanttekening. Op die basis komen de koeien op een gezamenlijk stalgemiddelde van 10.800 kg melk met 4,0 % vet en 3,3 % eiwit in 305 dagen. De hoge gemiddelde leeftijd speelt daarin zeker zijn rol, geeft Wikkerink aan, terwijl hij zijn favoriete koe Jiggles nog een keer liefkozend over de kop aait. 'Daar fokken we uiteindelijk toch op.'

Annelies Debergh

